

TEZA:

Obwiniony radca prawny złożył do Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych wnioski o zwolnienie go z obowiązku doskonalenia zawodowego z uwagi na bardzo ciężki stan zdrowia. Rada odmówiła zwolnienia radcy prawnego z tego obowiązku nie podając przyczyny. Mając na uwadze ciężki stan zdrowia obwinionego oraz brak możliwości uczestnictwa w szkoleniach w jakiegokolwiek formie, nie można mu przypisać działania zawinonego mającego na celu uniknięcie obowiązku szkoleniowego. W takiej sytuacji należało uniewinnić radcę prawnego od zarzucanego mu czynu.

WO-220/22

ORZECZENIE

z dnia 29 czerwca 2023 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: S WSD Tomasz Jankowski (sprawozdawca)

Sędziowie: S WSD Paweł Libertowski

S WSD Dariusz Smejda

Protokolant: Barbara Sarnowska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego
Magdaleny Śnieguli

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2023 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego D.M. (nr wpisu ...), obwinionego o to że:

nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego i uzyskał o z 40 wymaganych od niego punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym obejmującym okres, który trwał od dnia 01 stycznia 2018r. do dnia 31 grudnia 2020r., czym naruszył obowiązek dbania o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne a także obowiązek stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 7 i § 11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego,

po rozpoznaniu odwołania obwinionego D. M. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 3 października 2022 roku, sygn. akt D 148/21

orzeka:

1. zmienia zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 3 października 2022 roku, sygn. akt D 148/21 w pkt. 1. w ten sposób, że uniewinnia obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu
2. zmienia zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 3 października 2022 roku, sygn. akt D 148/21 w pkt. 2. w ten sposób, że kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w wysokości 1. 500, 00 zł (słownie jeden tysiąc pięćset zł) obciąża OIRP.
3. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w wysokości 1. 800, 00 zł (słownie jeden tysiąc osiemset zł) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych orzeczeniem z dnia 3 października 2022 roku wydanym w sprawie sygn. akt D 148/21 uznał radcę prawnego D. M. (nr wpisu ...) winnym tego, że nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego i nie uzyskał 40 wymaganych od niego punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym obejmującym okres, który trwał od dnia 01 stycznia 2018r. do dnia 31 grudnia 2020r., czym naruszył obowiązek dbania o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne a także obowiązek stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust 2 Kodeksu

Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 7 i § 11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego,

Od powyższego orzeczenia obwiniony radcy prawny wywiódł odwołanie podnosząc, zarzuty:

- naruszenia prawa materialnego art. 1 § 3 kk poprzez jego niezastosowanie,
- obrazę przepisów postępowania art. 2 § 2 kpk poprzez jego niezastosowanie,
- obrazę przepisów postępowania art. 8 § 1 i art. 193 kpk poprzez zaniechanie oceny stanu zdrowia obwinionego,
- błędu w ustaleniach faktycznych co do strony podmiotowej przypisanego obwinionemu czynu oraz podstaw wysokości kosztów postępowania spowodowanych niewykonaniem obowiązków określonych we wskazanych przepisach.

W konsekwencji podniesionych zarzutów obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył co następuje.

Odwołanie jest zasadne i zasługujące na uwzględnienie a w konsekwencji orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 3 października 2022 r., sygn. akt D 148/22 należało uchylić, zaś obwinionego radcę prawnego uniewinnić.

Zgodnie z art. 74¹ pkt 1 Ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Odpowiednie stosowanie przepisów prawa jest czynnością polegającą na stosowaniu odpowiednich przepisów bez żadnych modyfikacji, stosowaniu przepisów z pewnymi modyfikacjami oraz nie stosowaniu przepisów, które ze względu na ich bezprzedmiotowość lub sprzeczność z przepisami ustanowionymi dla tych stosunków, do których miały być stosowane odpowiednio, nie mogą być w ogóle stosowane.

Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu – również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455 kpk. Sąd odwoławczy jest zobowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie natomiast z dyspozycją art.

437 § 1-2 kpk po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

Obowiązek doksztalcania zawodowego wynika z art. 14 pkt 1 i pkt 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zasady wypełniania przez radcę prawnego obowiązku doskonalenia zawodowego zawarte zostały w Regulaminie zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku. Zgodnie z art. 14 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, obowiązkiem radcy prawnego jest dbałość o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne oraz branie udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, a niewykonanie obowiązku szkoleniowego jest naruszeniem tych norm i zasad. Obwiniony radca prawny nie uzyskał wymaganej liczby 40 punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym 2018-2020, czego zresztą w odwołaniu nie kwestionował. Z obszernych wyjaśnień obwinionego oraz złożonego w toku dochodzenia dyscyplinarnego w tym również z toku postępowania odwoławczego materiałów i dokumentacji medycznej wynika jego ciężki stan zdrowia. Z treści wyjaśnień obwinionego złożonych na rozprawie w dniu 16 marca 2023r. wynika, że nie prowadzi już praktyki radcy prawnego, nie wykonuje zawodu. W sierpniu 2016r. zdiagnozowano u niego złośliwego raka pęcherza. Wynika, że choruje on na przewlekłą chorobę. Zdiagnozowano u niego złośliwego raka pęcherza, przeszedł cztery zabiegi w dopiero w 2023r. został uznany za wyleczonego. W trakcie leczenia został zakażony bakterią proteus mirabilis. Jego stan chorobowy trwa już 6 lat. Przejawia się notorycznym zmęczeniem oraz zanikami pamięci. Jego stan chorobowy uniemożliwiał mu udział w szkoleniach organizowanych przez Izby Radców Prawnych. Nie ma siły również uczestniczyć w szkoleniach on-line, co jest spowodowane jego dolegliwościami chorobowymi. Nadto obecnie leczy się u neurologa i psychiatry. Leczenie spowodowane jest zdiagnozowaną depresją. Obraz choroby potwierdza złożona przez obwinionego do akt sprawy obszerna dokumentacja medyczna.

Wyższy Sad Dyscyplinarny dokonując oceny materiału dowodowego, wziął pod uwagę, że obwiniony przeszedł ciężką chorobę nowotworową i podlegał długotrwałemu leczeniu. Sąd zwrócił również uwagę, że obwiniony już wcześniej sygnalizował, że nie będzie mógł wywiązać się z obowiązku doskonalenia zawodowego składając do Rady OIRP wnioski o zwolnienie go z obowiązku szkoleniowego. Niestety Rada odmówiła zwolnienia z obowiązku doksztalcania zawodowego nie podając przyczyn swojej decyzji. W tej sytuacji mając na uwadze ciężki stan zdrowia obwinionego oraz brak możliwości koncentracji na szkoleniach nie można mu przypisać działania zawinionego mającego na celu uniknięcie obowiązku doksztalcania zawodowego. Niewykonanie tego obowiązku spowodowane było u obwinionego innymi przyczynami, a mianowicie przyczynami zdrowotnymi.

Orzeczona wobec obwinionego kara nagany nie jest karą sprawiedliwą. W tym przypadku należy uznać, że obwiniony nie wykonywał obowiązku z przyczyn od siebie niezależnych, zaś jego zachowanie nie było ukierunkowane na uniknięcie obowiązku

tylko na wyleczenie ciężkiej choroby. Z tych też przyczyn należało uznać, że stan zdrowia uniemożliwił obwinionemu wypełnienie obowiązku doskonalenia zawodowego w latach 2018 – 2020. Argumentacja taka legła u podstaw przypisania obwinionemu deliktu dyscyplinarnego wskazanego w sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie jak i Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym wobec uniewinnienia obwinionego orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.